

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXVIII. An gratia Gratum faciens sit qualitas, per modum Habitus in
homine permanens?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

1. **G**ratia est donum supernaturale, inhærens animæ; eamque ad Esse supernaturale euchens.

2. **G**ratia Aeterna est amor Dei, quo suos ab æterno dilexit & prædestinavit. Eph. 1.

3. **G**ratia Temporaria sunt beneficia Vocationis & Iustificationis, quæ ex gratia Æterna promanant ut illius effectus Nam, Rom. 8. *Quos prædestinavit, hos & vocauit. &c.*

4. **G**ratia Gratis data est donum absque debito ad aliorum salutem datum: Estque multiplex. 1. Cor. 12.

5. **G**ratia Gratumfaciens seu Iustificans est donum absque debito ad propriam cuiusque salutem datum.

6. **G**ra. Gratumf. Habitualis seu Permanens, est donum gratuitum homini ducibiliter datum.

7. **A**ctualis, vel Auxilijs specialis, est Motio Dei, qua homo adiuuatur ad operationes, naturam aliquo modo superantes; Idque vel simpliciter ex genere suo: vt actus fidei, spei. &c. Aut ratione status peccati, in quo debilitas homo indiget auxilio: Aut ratione circumstantiae accidentis, ut tentationis, aduersitatis. &c.

8. **A**ctualis Excitans est Exterior vocatio, Prædicatio, Exempla, Mira-cula, Aduersa, Beneficia. &c. Aut potissimum est Interior Illuminatio mentis, Inspiratio voluntatis à Deo.

9. **A**ctualis Adiuuans est, quæ cum voluntate Elicit actum internæ Co-operationis: quæ Dirigit ob intellectus ignorantiam & instabilitatem: quæ Protegit gratiæ semen contra hostes.

10. **S**ufficiens est, qua Deus dirigen-do, protegendo, & cooperando pa-

ratus est iuuare, ut possit velle credere, conuerti, bonum operari; homo tamen re ipsa non velit credere. &c.

11. **E**fficax est, qua Deus ita vocat hominem, ut infallibiliter re ipsa velit, credat, bonum faciat.

12. **E**fficax Operans, Phil. 2. Deus est, qui operatur in vobis Velle, & Perficere. 1. Thes. 2. *Accipistis illud non ut verbum hominum; sed (scilicet eis) verbum Dei qui operatur in vobis, qui credidistis.*

13. **E**fficax Cooperans: ut Mar. 16. Illi autem profecti prædicauerunt ubique, Domino cooperante. Rom. 8. *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. Gratia gratumfacientes plerisque, non re, sed ratione differunt.*

QVÆSTIO XXVIII.

An gratia Gratumfaciens sit qualitas, per modum habitus in homine permanens?

LUTHERANVS Kemnitius in Exa. Trid. Heschi-sius. &c negant, Ecclesiamque affirmantem arguunt.

CALVINVS in Antidoto self. 6. c. 7. Falsum esse contendo, ullam iustitiae partem in qualitate statim esse, vel habitu, qui in nobis residet; Sed gratitudo acceptione nos esse iustos. Allusit eisdem Pighius, lectione Caluini seductus, statuentis Impunitationem solam iustitiae Christi.

SVADENT. istis. 1. Quia S. Augustinus comparat lib. arbitrium iumento, gratiam sessori; quod gratia non sit habitus, quo utimur; sed Spiritus sanctus qui nos regit.

2. S. Aug. refutat Pelagianos, quod dicent, necessariam gratiam habitualē, per quam homines euhantur ad statum filiorum Dei.

AVTOR. I. Gratia est habitus infusus, qualitasque mentis permanēs.

Sic.

Sic omnis Theologia: sic Ecclesia in Conciliis Viennenſi, Trid. Ieff. &c. Hoc tamen noluit definire, habitus ne sit, an qualitas; esse tamen ait qualitatem per modum habitus permanentem in animaſc. esse non ſolam remiſſionem peccatorum, ſed & ſanctificatiōnem inhārentem.

1. Sic Scriptura docet in meo *Antichristop.* p. 4. q. 15.

2. Ita Consensus S. Patrum, apud *Bellar.* l. 1. c. 4.

3. RATIO fauet. 1. Diligere Dei eſt velle bonum; & hoc eſt efficere bonū: efficax enim eſt dilectio Dei: at iustos diligit, ergo eſt in eis quādā pulcritudo dilecta.

2. Qualis eſt forma, talia ſunt & opera: homo autem conditus ad gloriam operari debet ſupernaturalia: quare & formam ei ſupernaturalēm in eſloneceſſe eſt: id eſt, 2. Pet. 1. *effici diuina confortes natura.* Ita S. Dionyl. in *Hierarch.* p. 1 c. 2. Neque homo tum ſolum eſt iustus, cum iusta operatur; ſed etiam cum ceſſat operari.

3. Baptiſmus iuſtificat etiam infantes, amentes. &c. qui rationis uolum non habent, & quibus actualis in eſſe iuſtitia nequit: ergo erit habitualis. Deinde baptiſmo regenerari eſt nouam formam accipere, vnde filii Dei nominamur & ſumus. Demum Sacra‐menta, ut instrumenta gratiæ, efficiunt in ſuſcipientibus gratiam, non actualem teſte experientia; ergo habitualēm.

II. Porrò habitus Gratiæ, & habitus Charitatis, an differantre & ſubiecto, ſicut anima & eius Potentia: an verò ſint idem re, & differant ratione:

disputant Theologi ſalua fide. At charitatēm eſſe virtutem ſeu gratiam creatam; & non iſpum Spiritum S. in persona; docet Ecclesia vniuerſa, cum S. Thom. 2. 2. q. 23. art. 2. *Et in quaſionibus diſputat, quaſtio de caritate art. 1.*

DICO AD I. S. Auguſtinus loquitur de gracia creata, & inercata, id eſt, de Deo, qui per dona ſua ſedet in nobis. Sic, Ro. 8. *Qui ſpiritu Dei aguntur, in ſimilium Dei.* Et Deus per habitus creatos & infuſos habitat in nobis, Eph. 3. *Christus habitat per fidem in cordibus.* Rom. 5. *Charitas Dei diuina eſt.* &c.

AD H. Pelagiani negabant in parauulis remitti pec. originales per baptiſtum; eos tamen adoptari in filios Dei concedebant: & illius, non huius ergo arguebat eos Auguſtinus. Gratiæ igitur neceſſitatem ad remiſſio- nem male negabant.

QVÆSTIO XXIX.

Sine Gratia Sufficiens, que non ſit tamen Efficax.

CALVINISTAE partitionem gratie, in Sufficiētē & Efficacē, omnino repudiānt. Quia volunt Motos à Deo debere neceſſari beneagere: Non motos non poſſe bene operari. Sicque eis omnis Dei Mouo eſt efficax; Sufficiens, nulla.

CALVINVS Inst. 2. c. 3. §. 10. *Voluntatis mouet gratia, non, qualiter multis ſeculi traditum eſt, & creditum, ut noſtra poſta ſit electionis, mutationis aut contemporare, aut refragari; ſed illam faciſſe eſſiendo.* Lutherani communiter conſentiant.

II. PELAGIANI, teſte Aug. lib. 1. contra ep. Pelag. ca. vlt. eandem repudiabant: Quiaſolum lib. arbitrium aſſerent sufficiens ad ſalutem conſequendam.

AUTOR.

